

Глобалният Етичния Кодекс на Туризма (GCET) е изчерпателен набор от принципи, чиято цел е да напътства заинтересовани страни в областта на туристическото развитие: централните и местни правителства, местни общности, туристическата индустрия и нейните специалисти, както и посетителите, чуждестранни и национални.

Кодексът е създаден по необходимост на среща на Общото събрание на UNWTO в Истанбул през 1997 година. През следващите две години, специална комисия за подготовка на Глобалният Етичния Кодекс на Туризма е съставена и е изготвен проект на документ от генералния секретар и юридически съветник на UNWTO след обсъждане бизнес съвета на UNWTO, регионалните комисии на UNWTO, както и изпълнителния съвет на UNWTO.

Комисията на ООН за устойчиво развитие на срещата в Ню Йорк през април, 1999 одобри идеята за кодекса и възложи на UNWTO да се търси допълнителна информация от частния сектор, неправителствените организации и трудови организации. Писмени коментари по Кодекса са получени от повече от 70 държавите-членки на UNWTO и други субекти. Резултатът - 10 точкивият Глобален Етичен Кодекс на Туризма, кулминацията на процес на сълги консултации - бе одобрен единодушно от Общото събрание на UNWTO на среща в Сантяго през октомври 1999 година.

Икономическият и социален съвет на Обединените нации, на независимата си сесия от юли 2001 г., приема проект на резолюция за Етичен кодекс и призовава Общото събрание на ООН да признае кодекса. Официалното признаване от Общото събрание на ООН на Глобалния Етичен Кодекс на Туризма идва на 21 декември 2001 г., чрез резолюция A/RES/56/212, чрез която ООН допълнително насърчава Световната туристическа организация да организира ефективно продължение на кодекса.

"Глобалният Етичен Кодекс на Туризма определя референтна рамка за отговорно и устойчиво развитие на световния туризъм. Той черпи вдъхновение от много подобни декларации и индустриални кодекси, създадени преди, и добавя нови идеи, които отразяват нашето променящо се общество в началото на 21-ви век.

С прогнозата за почти тройно увеличване на обема на международния през следващите

20 години, членовете на Световната организация по туризъм вярват, че Глобалният Етичен Кодекс на Туризма е необходим, за да се намали отрицателното влияние на туризма върху околната среда и културното наследство, като същевременно увеличава ползите за жителите на туристическите дестинации.

Въпреки че той не е правно обвързващ документ, неговите 10 точки предвиждат механизъм за доброволно изпълнение, чрез признаване на ролята на Световната комисия по етика на Туризма(WCТЕ), към които заинтересованите лица могат да сопитат, доброволно, по всички въпроси, отнасящи се до прилагането и тълкуването на Кодекса.

Кодексът включва девет статии очертаващи "правила на играта" за дестинации, правителства, туроператори, предприемачи, туристически агенти, работниците и самите пътници. Десетата статия включва обезщетение за оплаквания и бележи първи път на кодекс от този тип имащ механизъм за изпълнение.

Статия 1

Приносът на туризма за взаимно разбиране и уважение между народите и обществата

Статия 2

Туризма като средство за индивидуално и колективно изпълнение

Статия 3

Tourism, a factor of sustainable development Туризм, е фактор за устойчиво развитие

Статия 4

Туризмът, потребител на културното наследство на човечеството и сътрудник за подобряването му

Статия 5

Туризмът, благоприятна дейност, за приемащите страни и общности

Статия 6

Задължения на заинтересованите страни в развитието на туризма

Статия 7

Право на туризъм

Статия 8

Свободата на туристическите движения

Статия 9

Права на работниците и предприемачите в туристическата индустрия

Статия ЧЛЕН 10

Прилагането на принципите на Глобалния Етичен Кодекс на Туризма